

φιβλατώριον

Τρίτη, 2 Οκτωβρίου 2012
4:08 μμ

Σημασία:

- Επενδύτης . Περιβόλαιον περσικον (λεξικον 9209 βλ.λ.)
- Το περιβολαιον εδώ = περιβολή, ρούχο.
- Στο Ergnzung zu Kretschmer-Locker: Rcklufiges Wrterbuch der griechischen Sprache αναφέρεται ως **φιβουλατώριον**

Εγκυκλοπαιδικά

- Οι βεστήτρες εφεραν φιβλατώριον όπως και οι πραιπόσιτοι

γ' τρίτη ἢ τῶν βεστητόρων ἀξία, ἧς βραβεῖον, τὸ **φιβλατώριον**, διὰ βασιλικῆς χειρὸς ἐπιδίδεται. δίδει συνήθειαν τοῖς πραιποσίτοις ,, κδ', τῷ δευτέρῳ ,, ς'.

ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΚΛΗΤΟΡΟΛΟΓΙΟΝ

135

- J b. Bury - Imperial Administrative System of the Ninth Century

Ετυμολογία:

Από το Λατινικό fibula: πόρπη, "η στερέωση, καρφίτσα, πόρπη, καρφίτσα, λωρίο υποδήματος, τιράντες, καρφίτσα" (entry in Lewis & Short Elem. Lewis) Η ίδια λέξη και στο Ιταλικά.

fibulo: ρ. "δένω, συνδέω , πορπώω" (entry in Lewis & Short)

Ο Μ. Τριανταφυλλίδης στα ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ του (σ.426) ερμηνεύει fibulatorius

Το thesaurus Linguae Graecae - H. Estienne: **φιβλατώριον** pallium aureis ornatum fibulis, μανδύας διακοσμημένος με χρυσές πόρπες.

Πόρπη = πορπούμενος επενδύτης

FIBULA fermaglio, uncini

tutto ciò che serve a unire o ad agganciar due cose, che sta per FIBULA da FINGERE

bucare, attaccare (v. Figgere). Ma altri da

FIBER che sta alla est remita (v. Fibra).

Isidoro dal greco, dove trovasi PHIBON C

che lega. — Voce usata dagli archoolog

per designare lo antiche borchie per fer

mare vesti, pElli e simili, che si trovam

negli scavi.

Deny. FCbβμα.

fibula dal lat. FIBULA *fermaglio, uncino* tutto ciò che serve a unire o ad agganciar due cose, che sta per FIBULA da FINGERE *bucare, attaccare* (v. *Figgere*). Ma altri da FIBER *che sta alla estremità* (v. *Fibra*), Isidoro dal greco, dove trovasi PHIBON *ciò*

fibula dal lat. FIBULA *fermaglio, uncino tutto ciò che serve a unire o ad agganciare due cose, che sta per FIGIBULA da FIGERE bucare, attaccare (v. Figgere). Ma altri da FIBER che sta alla estremità (v. Fibra), e Isidoro dal greco, dove trovasi PHIBÈN ciò che lega. — Voce usata dagli archeologi per designare le antiche borchie per fermare vesti, pelli e simili, che si trovano negli scavi.
Deriv. Fibbia.*

Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

ΒΟΥΚΛΑ, *Bucula*, *fibula*. Vide Gloss. med. Lat. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 3. num. 2. *χλαμύδα ἠσθημύθη ἀσεισίραν, περὶ τὸ δεξιὸν ὤμον μὲν σφραγίς, ἥτοι βύκλας, ἠσφαλισμύθω. Ubi Codex alter, περονεμύθω habet.*

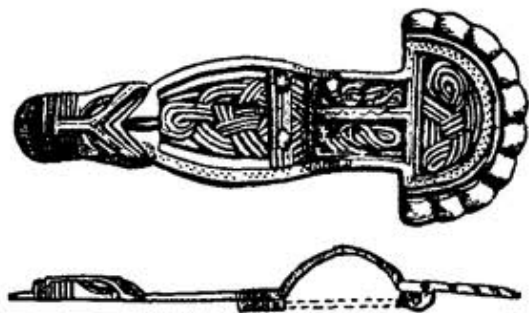
ΠΗΓΗ 311.215 [160]

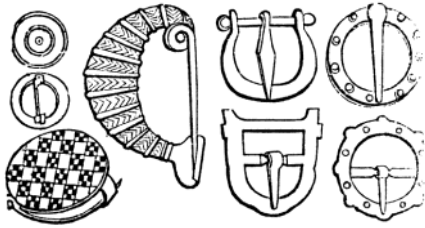
8/10/2012 3:20 μμ

Συγγενικά

Από το λατινικό fibula η σημερινή **φιούμπα** (θηλ. ουσιαστικό) η αγκράφα παπουτσιού: Ξεν. Αναδ. "... είχαν χοντρές σόλες, χαμηλά τακούνια και τετράγωνες φιούμπες ασαλένιες". [ΠΗΓΗ](#)

Εικόνες

Φράσεις

Παροιμίες

Παραγωγή

Επειδή οι πορπες ήταν και διακοσμητικά στοιχεία της ενδυσης δικαιολογημένα πιστεύω ότι μεταφορικά σημαίνουν τις διανθίσεις του λόγου.
Φέρνω ως παράδειγμα τα Λατινικά *exemplum*, και *plumus* που δημιούργησαν τα ελληνικά ξόμπλια, ή πλουμιά.

Πβλ. Β. Κορνάρου - Ερωτοκριτός
Επην εις του βασιλιού να τονε δικιμάσει
Κι ελόγιαζεν από μακρυά με ξόμπλια να τον πιάσει

Λέμε και σήμερα για τον λιτό λόγο «χωρίς ξόμπλια και περικοκλάδες.»
Η μπούκλα ή φιομπα μπορεί να χρησιμοποιείται αναλογως.

Αναφορές

Τεχνη

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Πεζογραφία:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ποίηση

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

